

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/21-09404-012
Otsuse kuupäev 10. jaan 2022
Komisjoni koosseis Esimees Aase Sammelselg, liikmed Anastasia Nezgovorova,
Marianne Metssoon
Tarbija
Kaupleja osühing Revita-Est, 10543227
Tarbija nõue Ostuhinna tagastamine.
Asja läbivaatamise aeg 21. dets 2021

Resolutsioon:

Komisjon otsustas:

1. avaldus rahuldada.
2. Osühingul Revita-Est tagastada tarbijale ostuhind summas 420,00 (nelisada kakskümmend) eurot.
3. Kauplejal täita komisjoni otsus 30 päeva jooksul arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast.

Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Kaupleja peab 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast teatama kirjalikult Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametile otsuse täitmisest või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ära kirja maakohtule esitatud hagiavaldusest.

Asjaolud:

Pooled sõlmisid 10.septembril 2020 lepingu, millega kaupleja võttis enesele kohustuse anda tarbijale üle beež diivan-voodi nr 5 ning tarbija võttis enesele kohustuse tasuda ostu eest 420,00 eurot. Tarbija tasus ostuhinna lepingu sõlmimisega samaaegselt. Kokkuleppe kohaselt pidi tarbija ise kaubale järgi tulema.

2021 maikuus meenus tarbijale, et ta ostis diivani ega ole seda veel kätte saanud ning ta läks kauplusesse diivanile järele. Kaupleja väitis, et talle on diivan märtsis juba kätte antud.

Tarbija väidab, et ei ole diivanit kätte saanud ja nõuab kauplejalt ostuhinna (420,00) tagastamist.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja väidab, et veebruaris/märtsis 2021 käis tarbijaga väga sarnane isik kaupluses, esitas kviitungi ja viis diivani ära. Maikuus ilmus kauplusesse tarbija ja nõudis diivanit sama kviitungi alusel.

Komisjoni põhjendus:

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Komisjonile esitatud tõenditest saab järeldada, et poolte õigussuhe põhineb müügilepingul.

VÕS § 208 järgi kohustub asja müüja müügilepinguga andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ülemineku ostjale, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinna rahas ja võtma asja vastu.

Pooltel puudub vaidlus lepingu sõlmimise ja ostuhinna tasumise üle. Pooled vaidlevad selles, kas kaupleja on müügieseme tarbijale üle andnud või mitte.

VÕS § 76 järgi tuleb kohustus täita vastavalt lepingule või seadusele (lg 1). Kohustus loetakse kohaselt täidetuks, kui see on täidetud täitmise vastuvõtmiseks õigustatud isikule, õigel ajal, õiges kohas ja õigel viisil (lg 3).

Komisjon lahendab vaidluse poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel (TKS § 50 lg 1).

Poolte selgitused kattuvad selles, et ostetud diivan jäi müügilepingu sõlmimise päeval kaupleja valdusse ning tarbija pidi sellele ise järgi minema. Seega oli täitmise kohaks kauplus, kus leping sõlmiti. Täitmise vastuvõtmiseks õigustatud isikuks oli tarbija või tarbija poolt volitatud isik. Kokkulepe tähtajas puudus.

Kuivõrd pooled on müügilepingu sõlminud suuliselt, tuleb täitmise kohasust hinnata seadusest tulenevate nõuete alusel. Hinnanud esitatud tõendeid kogumis leiab komisjon, et kaupleja ei ole lepingust tekkinud asja üleandmise kohustust täitnud.

Müüja põhikohustuseks müügilepingus on ostjale asja üleandmise kohustus. Selle tingimuse osas on müügilepingus kohustatud isikuks (võlgnikuks) müüja ja võlausaldajaks ostja.

Kaupleja väidab, et tarbija käis diivanil järel veebruaris või märtsis 2021, esitas kviitungi ja viis diivani ära. Tarbija kaupleja väiteid ei kinnita ja väidab, et läks diivanile järele 10.mai 2021.

Tarbija on esitanud komisjonile arve/saatelehe nr 05/09 ja kviitungi nr 1165. Kviitungiga nr 1165 on tõendatud, et ostja on täitnud ostuhinna tasumise kohustuse. Saatelehega nr 05/09 on tõendatud, et ostjal on õigus nõuda kauba üleandmist.

Kuivõrd mõlemad dokumendid olid tarbija käes, tuleb eeldada, et asja üleandmise kohustus on täitmata. VÕS § 95 järgi peab võlausaldaja (kõnealusel juhul ostja) kohustuse täitmise vastuvõtmisel andma võlgnikule (kõnealusel juhul müüja) tema nõudel kohustuse täitmise vastuvõtmise kohta kirjaliku tõendi, mis on täitmise kviitungiks (lg 1). Kui võlausaldaja või kolmas isik, kellele kohustus tuleb täita, keeldub kviitungit välja andmast, võib võlgnik oma kohustuse täitmisest kuni kviitungi saamiseni keelduda. Sel juhul loetakse võlausaldaja kohustuse täitmise vastuvõtmisega viivitanuks (lg 6).

VÕS § 96 järgi on võlgnikul õigus nõuda võladokumendi, so kauba üleandmise kohustust tõendava dokumendi tagastamist. Kui võlausaldaja võladokumenti ei tagasta, võib võlgnik nõuda võlausaldajalt kohustuse lõppemise kohta kirjalikku tunnistust. Kui võladokument on võlgnikule tagastatud, siis eeldatakse, et kohustus on täidetud. Kui võlausaldaja keeldub võladokumenti tagastamast või sellele pealdist tegemast või kohustuse lõppemise kohta

tunnistust välja andmast, võib võlgnik keelduda kohustuse täitmisest kuni võladokumendi üleandmiseni, sellele pealdise tegemise või tunnistuse väljaandmiseni. Sel juhul loetakse võlausaldaja kohustuse täitmise vastuvõtmisega viivitanuks.

Eelnevast tuleneb, et kaupleja on õigustatud kauba väljaandmisele eelnevalt nõudma ostjalt saatelehe üleandmist või vormistama kauba üleandmise muul viisil (tegema märke saatelehele, võtma allkirja lao dokumendile vmt). Kaupleja ei ole esitanud mingeid tõendeid, millest saaks järeldada, et diivan on tarbijale üle antud. Puuduvad tõendid, mis kinnitaksid, et kaupleja on selle diivani üldse kauplusest (laost) välja andnud.

Juhul, kui kauba järel käis kaupleja nimetatud kolmas isik, oli kaupleja õigustatud temalt täitmise kviitungit nõudma või siis vormistama kauba väljaandmise muul viisil. Kaupleja on väitnud, et see isik esitas kauplejale kviitungi; seega saanuks kaupleja selle tõendi esitada ka komisjonile.

VÕS § 95 järgi loetakse juhul, kui võlausaldaja poolt väljaantud täitmise kviitungi annab võlgnikule üle isik, kes ei ole võlausaldaja, et see isik on õigustatud võlgnikult kohustuse täitmist vastu võtma. Kviitungi üleandjat ei loeta õigustatuks kohustuse täitmist vastu võtma, kui võlgnik teadis või pidi teadma, et üleandja ei olnud õigustatud kohustuse täitmist vastu võtma, samuti kui kviitung oli võlausaldaja valdusest välja läinud tema tahte vastaselt (lg 4).

VÕS § 76 lg 2 järgi tuleb kohustuse täitmisel lähtuda hea usu ja mõistlikkuse põhimõttest, võttes arvesse tavasid ja praktikat.

Komisjoni arvates ei ole kaupleja selgitused diivani üleandmisest kolmandale isikule eluliselt usutavad. On mõistlik eeldada, et kaupleja peab lao seisu ja müüdud esemete ostjatele üleandmise kohta arvestust. Kaupleja väited diivani üleandmisest tarbijaga sarnasele isikule 2021 aasta veebruaris või märtsis on umbmäärased ja konkretiseerimata. Pole mõeldav, et kaupleja dokumentatsioon ei kajasta diivani väljaandmise täpset aega; väidetavalt kauplejale esitatud kviitung (saateleht) tulnuks selle esitajalt ära võtta ja lisada kaupleja dokumentatsioonile.

Komisjon peab vajalikuks selgitada kauplejale, et kui kohustus on täidetud isikule, kes ei ole võlausaldaja, või isikule, kes ei ole võlausaldaja asemel õigustatud täitmist vastu võtma, loetakse kohustus täidetuks üksnes siis, kui kohustus sellele isikule täideti täitmise vastuvõtmiseks õigustatud isiku nõusolekul või kui täitmise vastuvõtmiseks õigustatud isik kiitis sellele isikule täitmise hiljem heaks.

Kõnealusel juhul ei ole kaupleja esitanud teavet, kellele kohustus täideti; seega ei ole võimalik küsida tarbijalt hilisemat heakskiitu.

Eelnevat kokku võttes leiab komisjon, et kaupleja on jätnud täitmata müügieseme ostjale üleandmise kohustuse, mis on hinnatav müügilepingu olulise rikkumisena.

VÕS § 116 järgi on olulise lepingurikkumisega eelkõige tegemist juhul, kui kohustuse rikkumise tõttu jääb kahjustatud lepingupool olulisel määral ilma sellest, mida ta õigustatult lepingust lootis.

Kaupleja on rikkunud seadusest ja lepingust tulenevat kohustust oluliselt, mille tagajärjel jäi tarbijal lepingu eesmärk saavutamata; tarbija oli õigustatud lepingust taganema.

Seadusest ei tulene lepingust taganemisele vorminõuet. Tarbija on nõudnud kauplejalt täitmist või ostuhinna tagastamist 10.mail 2021, 11.mail 2021 ja 7.juulil 2021. Tarbijavaidluste komisjonile esitatud avalduses on tarbija sõnaselgelt lepingust taganenud ning nõudnud ostuhinna tagastamist. Tarbija avaldustest on üheselt arusaadav, et tarbija soovib tehingust vabaneda (taganeda).

Lepingust taganemine on ühepoolne kujundusõigus, mis muutub kehtivaks teisele poolele kätte toimetamisega. Kaupleja on tarbija avaldused kätte saanud. Leping on lõppenud ja poolte vahel eksisteerib tagasitaitmissuhe.

VÕS § 189 lg 1 järgi võib lepingust taganenud pool nõuda teiselt poolelt lepingu alusel saadu tagastamist. Tarbijal on õigus nõuda tehingu alusel üleantu, so ostuhinna tagastamist (VÕS § 101 lg 1 p 4; § 189 lg 1). Kauplejal ei ole tagasitaitmissuhtes nõuet, kuivõrd tarbijale midagi üleantud ei ole.

Eelneva alusel on tarbija nõue põhjendatud ja tuleb rahuldada.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Aase Sammelselg
/allkirjastatud digitaalselt/

Marianne Metssoon
/allkirjastatud digitaalselt/

Anastasia Nezgovorova
/allkirjastatud digitaalselt/